

### U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa V., IČO: X., o vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka V., na dovolanie navrhovateľa, zast. JUDr. D. a JUDr. Ing. Ľ., správcu konkurznej podstaty V. proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 5. septembra 2007 č. k. 2CoKR/3/2007, takto

### r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolania **o d m i e t a .**

### O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava I uznesením zo dňa 7.6.2007 č. k. 6K/15/2007-130 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka V., IČO: X., do funkcie správcu ustanovil JUDr. Ing. Ľ. a vyzval veriteľov, aby si do 45 dní od vyhlásenia konkurzu prihlásili svoje pohľadávky. Uviedol, že po začatí konkurzného konania z predloženého zoznamu majetku zisťoval hodnotu majetku dlžníka. Z predloženého zoznamu majetku je zrejmé, že dlžník vlastní nehnuteľnosti a motorové vozidlá. Hodnota takto zisteného majetku je dostatočná na úhradu nákladov konkurzu a neodôvodňuje zastavenie konkurzného konania pre nedostatok majetku. Keďže súd nemal pochybnosti o majetnosti dlžníka, vyhlásil v zákonom stanovenej lehote na majetok dlžníka konkurz, ustanovil správcu náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov a vyzval veriteľov na prihlásenie svojich pohľadávok v zákonom ustanovenej lehote.

Na odvolanie R. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací, uznesením zo dňa 5.9.2007 č. k. 2CoKR/3/2007-536 uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil

súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Z obsahu spisu zistil, že odvolanie podala v mene spoločnosti V. osoba odlišná od osoby, ktorá podala návrh na vyhlásenie konkurzu. Z predloženého spisu i z vyžiadaného spisu spoločnosti zistil, že sa doposiaľ vedú spory o osobe oprávnenej konať v mene navrhovateľa. Podľa aktuálneho záznamu v obchodnom registri je konateľom spoločnosti Mgr. V., ktorý v mene dlžníka podal návrh. Podľa tvrdenia R., bol Mgr. V. odvolaný z funkcie konateľa valným zhromaždením spoločnosti dňa 8.9.2006 a do tejto funkcie mal byť zvolený R. Zmenu v zápise doposiaľ registrový súd nevykonal a neboli právoplatne ukončené konania rozhodujúce v tejto veci. Uviedol, že bez vyriešenia uvedených sporov však nemožno spravodlivo posúdiť samotnú bezvadnosť podaného návrhu na vyhlásenie konkurzu, ani vylúčiť podávateľa odvolania z okruhu oprávnených osôb. R. sa podaním odvolania v predmetnej veci domáhal svojho práva na nezávislom a nestrannom súde v súlade s článkom 46 Ústavy Slovenskej republiky, keďže na jeho predchádzajúce upozornenia a podania súd nebral zreteľ a žiadnym spôsobom sa s nimi nevysporiadal. Poukázal na ust. § 3 a § 1 O.s.p. a konštatoval, že pred vydaním rozhodnutia o vyhlásení konkurzu R., ktorý o sebe tvrdí, že je oprávnenou osobou vystupujúcou v mene spoločnosti V., podal okrem iného späťvzatie návrhu na vyhlásenie konkurzu, o ktorom návrhu súd prvého stupňa nerozhodol a v spise sa nenachádza žiaden doklad o tom, ako sa s týmto návrhom vysporiadal. Podľa názoru odvolacieho súdu je v tomto prípade potrebné v záujme zabezpečenia spravodlivého procesu, aby sa súd prvého stupňa predovšetkým vysporiadal s otázkou legitímácie osoby oprávnenej konať v mene spoločnosti v súlade s ust. § 13 Obch. zák., a teda či osoba konateľa, deklarovaná zápisom v obchodnom registri, zodpovedá skutočnému stavu. Až po preskúmaní a vysporiadaní sa s touto otázkou (na základe rozhodnutí o platnosti zmlúv o prevode obchodných podielov, následne platnosťou rozhodnutia valného zhromaždenia spoločnosti o zmene konateľa – z registrového spisu č. Sro 30735/B, resp. zo súvisiacich súdnych konaní) je možné spravodlivo rozhodnúť o tom, či bol návrh podaný oprávnenou osobou, či podala späťvzatie osoba na to oprávnená a či sú splnené podmienky pre pokračovanie v konaní. Do pozornosti dal tiež skutočnosť, že na Okresnom súde Bratislava I. je vedené ďalšie skôr začaté konkurzné konanie o návrhu na vyhlásenie konkurzu na majetok V. ktoré doposiaľ právoplatne nebolo skončené, v súvislosti s ktorou skutočnosťou vznikla

i otázka, či v konaní 6K/15/2007 nedošlo k porušeniu práva účastníka na zákonného sudcu.

S uznesením odvolacieho súdu sa neuspokojil navrhovateľ, ktorý podal včas dovolanie v zmysle § 240 ods. 1 O.s.p a žiadal zrušiť uznesenie odvolacieho súdu z dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. b/, c/ O.s.p. Uviedol, že napadnutým rozhodnutím odvolací súd rozhodol v rozpore s ust. § 22 ods. 3 zákona o konkurze a reštrukturalizácii č.7/2005 Z.z., keď uznesenie súdu prvého stupňa o vyhlásení konkurzu zrušil, napriek tomu, že zákon presne určuje, ako môže odvolací súd rozhodnúť, teda rozhodnutie zmeniť a konanie zastaviť, resp. rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdiť. I keď odvolací súd mal tiež preukázané výpisom z obchodného registra, že jediným právoplatným konateľom dlžníka – spoločnosti V., spol. s r.o., je Mgr. V., čo potvrdzujú aj dve právoplatné rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave (č. k. 1Cob 175/05 a č. k. 1Cob 75/06), vyhovel odvolaniu podanému neoprávnenou osobou, R.. Tomuto odvolaniu vyhovel napriek tomu, že proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa nebolo možné podať ani odvolanie. Odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa z dôvodu, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, pre ktoré nevykonal ďalšie navrhované dôkazy, čím rozhodol v rozpore s ust. § 14 zák. č. 7/2005 Z.z., v zmysle ktorého v konkurznom konaní súd nevykonáva dokazovanie. Účastník konania bol riadne zastúpený konateľom zapísaným v obchodnom registri a ku dňu rozhodnutia súdu prvého stupňa a ani ku dňu podania dovolania nebolo vydané žiadne právoplatné rozhodnutie, ktoré by vyslovilo, že nie je konateľom spoločnosti, resp. ktorým by boli jeho práva ako konateľa obmedzené. Odvolací súd vydal rozhodnutie s poukazom na ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, pričom mal postupovať v zmysle zákona o konkurze a reštrukturalizácii, keďže mal nepochybne preukázané, že sa jedná o konkurzné konanie. Z uvedených dôvodov navrhuje preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu sa odvolal i JUDr. Ing. L. správca konkurznej podstaty a žiadal jeho zrušenie. Prípustnosť dovolania odôvodnil tým, že odvolací súd rozhodol o odvolaní osoby, ktorá v konaní vystupovala ako účastník,

pričom nemala spôsobilosť, a to ani procesnú, a preto nebol podaný návrh na začatie konania (odvolanie), keďže odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou. Z uvedeného dôvodu mal odvolací súd odvolanie podľa § 218 ods. 1 písm. b/, c/ O.s.p. odmietnuť. Rozhodnutie odvolacieho súdu považuje tiež za zmätočné a nepreskúmateľné, pretože nie je jasné, z akých skutkových zistení odvolací súd vychádzal a o aké zákonné ustanovenia sa pri svojom rozhodnutí opieral. Uviedol, že s poukazom na ust. § 11 ods. 2 a 4 zák. č. 7/2005 Z.z. si štatutárny orgán úpadcu – konateľ Mgr. V. splnil svoju povinnosť a postupom odvolacieho súdu, v rozpore s O.s.p. a ZoKR bola úpadcovi ako účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom. Možnosť konať pred súdom bola tiež odňatá konkurzným veriteľom ako účastníkom konkurzu, ktorých pohľadávka bola popretá. Postupom odvolacieho súdu sa odňala možnosť konať na súde tiež správcovi konkurznej podstaty, a to v časti týkajúcej sa schválenia zákonnej odmeny v zmysle § 43 ods. 1 do konania prvej schôdze veriteľov. V ďalšom poukázal na čl. 2 ods. 2 a čl. 144 ods. 1 Ústavy SR, ust. § 22 ods. 3 zák. č. 7/2005 Z.z. a § 218 ods. 1 písm. b/, c/ O.s.p. a je toho názoru, že v konaní pred odvolacím súdom došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., konanie na odvolacom súde je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Má za to, že zákonnou povinnosťou odvolacieho súdu bolo skúmať, či odvolanie bolo podané oprávnenou osobou. Odvolací súd mal pri svojom rozhodnutí jednoznačne preukázať, že iba Mgr. V. je oprávnený konať v mene úpadcu a v prípade, že to nepovažoval za dostatočné, bolo jeho zákonnou povinnosťou to preskúmať. Skutočnosť, že sa vedie viacero súdnych konaní o určenie, kto je oprávnený konať v mene navrhovateľa – úpadcu nemá do právo-platného rozhodnutia vo veci žiaden vplyv na to, či osoba zapísaná v OR oprávnená konať v mene spoločnosti je aj v skutočnosti oprávnenou konať v mene spoločnosti. Odvolací súd tým, že rozhodol o odvolaní R., ako o odvolaní podanou oprávnenou osobou, tým prejedlikoval vedúce spory o to, kto je oprávnený konať v mene navrhovateľa – úpadcu a tým aj prekročil svoju rozhodovaciu právomoc, pretože nevychádzal z ustanovení § 27 ods. 4 Obch. zák. Zákonnou povinnosťou odvolacieho súdu bolo tiež skúmať prípustnosť odvolania voči zrušenému rozhodnutiu. Ust. § 22 ods. 3 ZoKR jednoznačne stanovuje, že proti uzneseniu o vyhlásení konkurzu môže podať odvolanie dlžník, ak nie je navrhovateľom.

Vzhľadom na skutočnosť, že v danom prípade navrhovateľom bol dlžník, odvolanie voči uzneseniu o vyhlásení konkurzu je neprípustné. Odvolací súd mal spolu s poukazom na uvedenú zákonnú povinnosť odvolanie podané neoprávnenou osobou voči uzneseniu, voči ktorému odvolanie nie je prípustné, odmietnuť. Je toho názoru, že ak späťvzatie návrhu bolo vykonané neoprávnenou osobou, k tomuto podaniu ako bezpredmetnému súd neprihliada. Tiež má za to, že podanie odvolania R. nemožno považovať za ochranu jeho práva v zmysle čl. 46 Ústavy SR, pretože tento sa už ochrany svojho práva domáha na nestrannom súde v konaniach o určenie, kto je oprávnený konať v mene úpadcu. Z toho dôvodu nemožno, a to najmä z dôvodu ochrany pred neoprávnenými žalobami, považovať každé konanie R. za domáhanie sa ochrany svojho práva, pokiaľ sa právoplatne nerozhodne v konaniach, v ktorých sa priamo rozhoduje o jeho právach. Zákonnou povinnosťou odvolacieho súdu pri rozhodovaní o odvolaní bolo tiež aplikovať ustanovenia zákona č. 7/2005 Z.z., pretože tento zákon je voči O.s.p. lex specialis, ktorý jednoznačne stanovuje možnosti rozhodnutia odvolacieho súdu o odvolaní voči uzneseniu o vyhlásení konkurzu. Zo žiadnych ustanovení tohto zákona totiž nevyplýva možnosť napadnuté uznesenie o vyhlásení konkurzu zrušiť. Tiež zákonnou povinnosťou odvolacieho súdu bolo rozhodnúť o odvolaní v zákonnej lehote upravenej v § 22 ods. 3 ZoKR, a to do 30 dní od predloženia veci, ktorá má priamy vplyv na následky takéhoto rozhodnutia, a to najmä v záujme ochrany veriteľov a iných osôb dotknutých konkurzným konaním. Zákonodarcom stanovená možnosť a lehota na rozhodnutie odvolacieho súdu voči uzneseniu o vyhlásení konkurzu je úzko spätá aj s právnymi následkami takéhoto rozhodnutia, a to najmä s povinnosťami súdu (§ 102 ods. 3, 4, 5, § 103), správcu (§ 102 ods. 5, § 103), úpadcu, platnosťou vykonaných úkonov (§ 102 ods. 4), možnosti podania návrhu na výkon rozhodnutia alebo exekúcie pre zistené pohľadávky a iné. Keďže zákonodarca jednoznačne stanovil záväzný spôsob a lehotu pre odvolací súd pri rozhodnutí o odvolaní voči uzneseniu o vyhlásení konkurzu, odvolací súd pri svojom rozhodnutí viackrát a závažne porušil Ústavu SR, ako aj ZoKR a O.s.p. a svojvoľne rozhodol, v dôsledku čoho spôsobil stav právnej neistoty, tzv. právne vákuum, v priamom dôsledku ktorého v súčasnosti vzniká neodvratiteľná škoda tak úpadcovi, ako aj veriteľom prihlásených pohľadávok (popretých obzvlášť) a v danom prípade aj

štátu a správcovi. Z uvedených dôvodov navrhuje preto napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolania boli podané včas, skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) najskôr, či nimi je napadnuté rozhodnutie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Zákon o konkurze a reštrukturalizácii je predpis, ktorý upravuje materiálnu stránku konkurzného práva, tak aj procesné právo konkurzné. Neobsahuje však komplexnú úpravu konkurzného procesu, preto § 196 tohto zákona stanovuje primerané subsidiárne použitie ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Zásadne odlišná je úprava mimoriadnych opravných prostriedkov, nakoľko podľa § 198 ods. 1 zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii dovolanie proti uzneseniu vydanému v konaní podľa tohto zákona nie je prípustné.

Keďže napadnuté uznesenie odvolacieho súdu bolo vydané v začatom konkurznom konaní podľa zákona o konkurze a reštrukturalizácii, nie je proti nemu dovolanie prípustné.

Z uvedených dôvodov dovolací súd dovolania ako neprípustné podľa § 243b ods. 4 O.s.p., v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

K späťvzatiu dovolania navrhovateľa neprihliadol, nakoľko obsah spisu dostatočne neosvedčuje záver o tom, že tento právny úkon v mene navrhovateľa urobila oprávnená osoba.

**P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.**

V Bratislave dňa 23. apríla 2008

**JUDr. Beata Miničová, v. r.**  
predsedníčka senátu

Z.